

De las 170 ocupaciones que hay, solo 38 son paritarias.

“Quien lleva el volante, tiene poder”

España se encuentra en la cola de los países desarrollados respecto al porcentaje de mujeres que trabajan.

La desigualdad no afecta solo en el acceso al empleo, en la parcialidad, en el salario o en la promoción dentro de las empresas, también la segregación laboral.

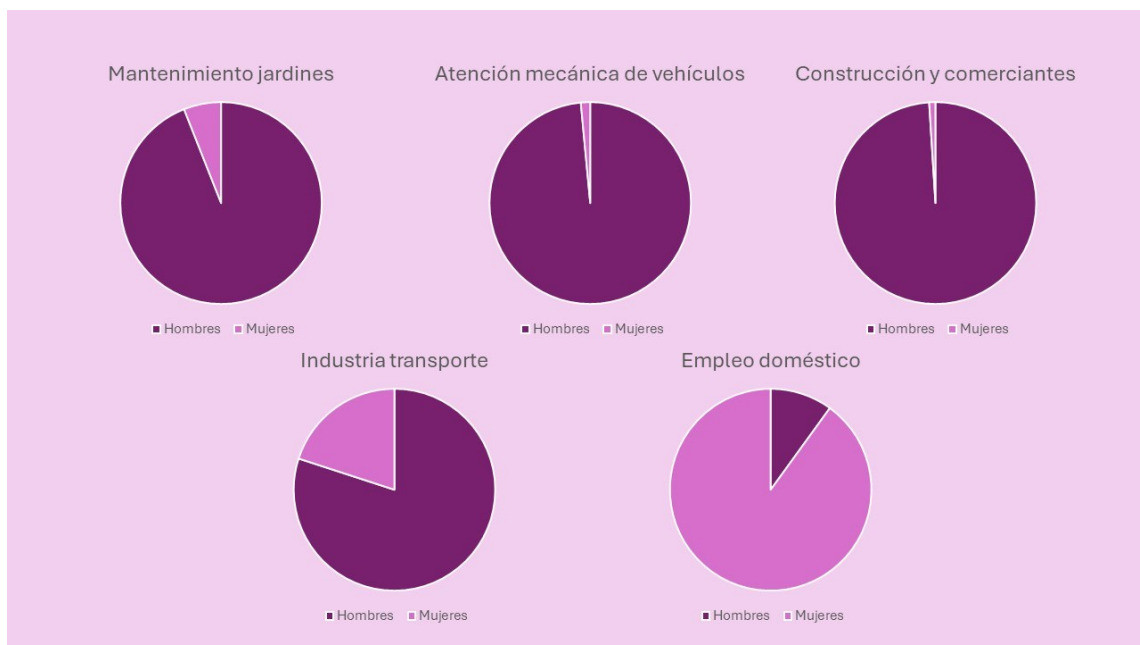
Esta segregación da lugar a la desigualdad salarial entre mujeres y hombres.

En la Clasificación Nacional de Ocupaciones vemos que de las 170 ocupaciones que hay, solo 38 son paritarias y que 87 de las ocupaciones son masculinizadas y 41 feminizadas, por lo que, sin entrar en muchos más análisis, vemos que las mujeres tienen la mitad de las salidas profesionales que los hombres.

El empleo femenino se concentra en pocas ocupaciones, cuidado de la salud, limpieza, hostelería, administración y secretaria, venta al por menor, servicios sociales.

Los hombres, presentan una distribución más diversificada: ingeniería, informática y tecnología, policía y fuerzas armadas, soldadura y metalurgia, construcción, pilotos y controladores aéreos, TI.

Según datos de la Oficina de Estadísticas Laborales:



Y podríamos continuar con la industria, instalaciones y reparaciones, bomberos, ...

Es fundamental continuar revirtiendo esta situación. Cada vez son más las chicas que estudian carreras tecnológicas; en el sector audiovisual, la mirada femenina empieza a estar presente, cada vez más, las mujeres artistas, arquitectas, urbanistas, paisajistas cambian el aspecto de las ciudades. Hay avances, pero hay que visibilizarlos y continuar caminando.

Es imprescindible que las empresas cumplan con la legislación vigente en materia de igualdad. Es fundamental la formación y concienciación para detectar los sesgos de género y dejar de reproducirlos, solo así contribuiremos en la promoción de la corresponsabilidad, evitando que sean siempre las mujeres las que reduzcan su jornada.

Y hay que apostar por políticas activas de empleo. Hace falta más orientación, formación, acciones específicas a mujeres sin empleo para facilitar el trasvase a profesiones masculinizadas donde exista mayor empleabilidad, incorporar mujeres en ámbitos envejecidos (construcción, metal...).

Solo así lograremos entornos de trabajo justos e igualitarios, donde las oportunidades, los salarios y la promoción no estén determinados por el género de la persona.



De les 170 ocupacions que hi ha, només 38 són paritàries.

"Qui porta el volant, té poder"

Espanya es troba a la cua dels països desenvolupats respecte al percentatge de dones que hi treballen.

La desigualtat no afecta només l'accés a l'ocupació, la parcialitat, el salari o la promoció dins de les empreses, sinó també la segregació laboral.

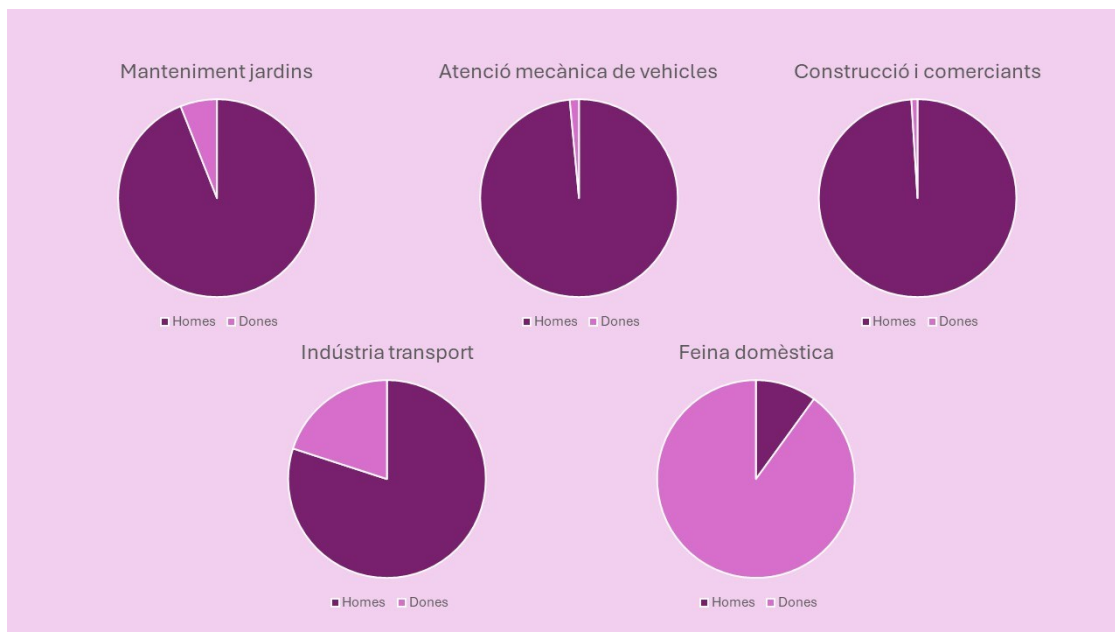
Aquesta segregació dona lloc a la desigualtat salarial entre dones i homes.

A la Classificació Nacional d'Ocupacions veiem que de les 170 ocupacions que hi ha, només 38 són paritàries i que 87 de les ocupacions són masculinitzades i 41 feminitzades, per la qual cosa, sense entrar en moltes més anàlisis, veiem que les dones tenen la meitat de les sortides professionals que els homes.

L'ocupació femenina es concentra en poques ocupacions: cura de la salut, neteja, hostaleria, administració i secretària, venda al detall, serveis socials.

Els homes presenten una distribució més diversificada: enginyeria, informàtica i tecnologia, policia i forces armades, soldadura i metal·lúrgia, construcció, pilots i controladors aeris, TI.

Segons dades de l'Oficina d'Estadístiques Laborals:



I podríem continuar amb la indústria, instal·lacions i reparacions, bombers...

És fonamental continuar revertint aquesta situació. Cada cop són més les noies que estudien carreres tecnològiques; al sector audiovisual, la mirada femenina comença a ser present, cada cop més, les dones artistes, arquitectes, urbanistes, paisatgistes canvien l'aspecte de les ciutats. Hi ha avenços, però cal visibilitzar-los i continuar caminant.

És imprescindible que les empreses compleixin la legislació vigent en matèria d'igualtat. És fonamental la formació i conscienciació per detectar els biaixos de gènere i deixar de reproduir-los, només així contribuïrem a la promoció de la corresponsabilitat i evitarem que siguin sempre les dones les que redueixin la jornada.

I cal apostar per polítiques actives de feina. Cal més orientació, formació, accions específiques per a dones sense feina per facilitar el transvasament a professions masculinitzades on hi hagi més ocupabilitat i incorporar dones en àmbits envellits (construcció, metall...).

Només així aconseguirem entorns de treball justos i igualitaris, on les oportunitats, els salaris i la promoció no siguin determinats pel gènere de la persona.

